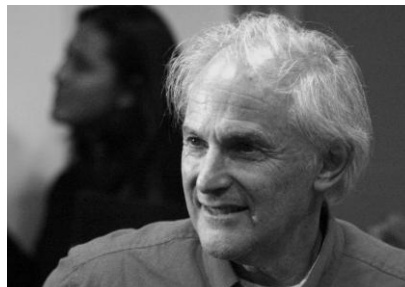

Profesor Harry Kroto

Profesor Harry Kroto urodził się w miejscowości Wisbech w hrabstwie Cambridge w Anglii w roku 1939. Po ukończeniu szkół w Bolton, w roku 1958 rozpoczął studia na uniwersytecie w Sheffield na wydziale chemicznym, które ukończył z wyróżnieniem w roku 1961. Prace nad doktoratem w zakresie spektroskopii molekularnej prowadził również na uniwersytecie w Sheffield, uzyskując stopień

doktora (Ph.D.) w roku 1964. Staż podoktorski odbył w latach 1964-1966 w National Research Council w Ottawie, a następnie kontynuował swoje badania w Bell Telephone Laboratories (1966-67). W roku 1967 wrócił do University of Sussex (Brighton), gdzie po kolejnych awansach akademickich w roku 1985 został profesorem. Od roku 2004 Harry Kroto jest profesorem na Wydziale Chemii, Florida State University.

Na początku kariery naukowej Harry Kroto zajmował się badaniami własności wolnych rodników i oddziaływań molekularnych w fazie gazowej i ciekłej z zastosowaniem metod spektroskopowych. Następnie skierował swoje zainteresowania na tworzenie nowych molekuł z wielokrotnymi wiązaniami między węglem a innymi pierwiastkami, w szczególności siarką, selenem i fosforem. Udowodnił możliwość istnienia takich związków. Dalsze badania Harry'ego Kroto dotyczyły molekuł w postaci długołańcuchowych liniowych struktur węglowych, których istnienie stwierdzono w gwiazdach i przestrzeni międzygwiazdowej. Zajął się więc możliwością otrzymywania takich struktur w warunkach laboratoryjnych. Doprowadziło to m.in. do odkrycia struktury fullereny, za które wraz z Robertem Curllem i Richardem Smally otrzymał w 1996 roku Nagrodę Nobla.

Najnowsze badania Harry'ego Kroto dotyczą chemii fullerenów, otrzymywania i badania własności materiałów nanostrukturalnych, w tym nanorurek.

Za swoją działalność profesor Harry Kroto został uhonorowany szeregiem wyróżnień, w których najważniejszą jest wspomniana Nagroda Nobla. Jest członkiem wielu towarzystw naukowych, m.in. Towarzystwa Królewskiego (1990), Narodowej Akademii Nauk USA, Królewskiego Towarzystwa Chemicznego (1993), którego prezydentem był w latach 2002-2004. Został wyróżniony doktoratami honorowymi 29 uniwersytetów na całym świecie. Ponadto otrzymał szereg medali i nagród naukowych i edukacyjnych.